Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών σχετικά με την «Πρόταση κανονισμού (ΕΚ) του Συμβουλίου για τον καθορισμό των κριτηρίων και όρων των διαρθρωτικών ενεργειών»

(1999/C 293/13)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ,

έχοντας υπόψη την πρόταση κανονισμού (ΕΚ) του Συμβουλίου για τον καθορισμό των κριτηρίων και όρων των διαρθρωτικών ενεργειών στον τομέα της αλιείας (COM(1998) 728 τελικό — 98/0347 CNS) [1]·

έχοντας υπόψη την απόφαση της Επιτροπής της 16ης Δεκεμβρίου 1998, βάσει του άρθρου 198 Γ παράγραφος 1 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, να ζητήσει γνωμοδότηση της ΕΤΠ για αυτό το θέμα·

έχοντας υπόψη την απόφαση του Προεδρείου της Επιτροπής των Περιφερειών της 10ης Μαρτίου 1999 να αναθέσει την κατάρτιση αυτής της γνωμοδότησης στην επιτροπή 2 «Γεωργία, ανάπτυξη της υπαίθρου, αλιεία»·

έχοντας υπόψη τη γνωμοδότηση της με θέμα την «Πρόταση κανονισμού (ΕΚ) του Συμβουλίου σχετικά με διαρθρωτικές ενέργειες στον τομέα της αλιείας» (CDR 309/98 fin) [2],

έχοντας υπόψη το σχέδιο γνωμοδότησης (CDR 101/99 rév.) που υιοθέτησε η Επιτροπή 2 στις 12 Απριλίου 1999 με βάση εισηγητική έκθεση του Sir Simon Day και του κ. Siwert Nordwall·

υιοθέτησε κατά την 29η σύνοδο ολομέλειάς της, της 2ας και 3ης Ιουνίου 1999 (συνεδρίαση της 3ης Ιουνίου 1999) την ακόλουθη γνωμοδότηση.

1. **Εισαγωγή**

1.1. Τον Ιούλιο 1997, η Επιτροπή δημοσίευσε την «Ατζέντα 2000», ένα πρόγραμμα δράσης για τις μελλοντικές προτάσεις και τις δημοσιονομικές επιπτώσεις της διεύρυνσης της ΕΕ, τη μεταρρύθμιση της ΚΓΠ και μία επανεξέταση της περιφερειακής πολιτικής.

1.2. Στις 18 Μαρτίου 1998, η Επιτροπή δημοσίευσε τις προτάσεις της για κανονισμούς που θα διέπουν, μεταξύ άλλων, τα διαρθρωτικά ταμεία κατά την περίοδο 2000-2006. Οι προτάσεις αυτές αποτελούν σήμερα αντικείμενο διαπραγμάτευσης με τα κράτη μέλη και διαβούλευσης με την Επιτροπή των Περιφερειών.

1.3. Η Επιτροπή, στις προτάσεις της για τα διαρθρωτικά μέτρα στον τομέα της αλιείας, ανέφερε ότι σχετικές λεπτομέρειες θα δημοσιευθούν αργότερα. Μολονότι ανεμένοντο το Σεπτέμβριο, δημοσιεύθηκαν στις 14 Δεκεμβρίου 1998, δηλαδή 4 ημέρες μετά την έγκριση του σχεδίου γνωμοδότησης από την επιτροπή 2, το οποίο υιοθετήθηκε, με επουσιώδεις τροποποιήσεις από την ΕΤΠ στις 14 Ιανουαρίου 1999.

1.4. Ως εκ τούτου, δεν ήταν δυνατόν να συμπεριληφθούν στην προηγούμενη αυτή γνωμοδότηση οποιεσδήποτε παρατηρήσεις για τους σχετικούς κανονισμούς, ενώ συγχρόνως οι λεπτομερείς κανονισμοί είχαν δημοσιευθεί χωρίς καμία αναφορά στη σχετική γνωμοδότηση.

1.5. Συνεπώς, οι συστάσεις στις οποίες προέβη η ΕΤΠ ισχύουν ακόμη και πρέπει να ληφθούν υπόψη κατά την τροποποίηση του προτεινόμενου κανονισμού, που αποτελεί και το αντικείμενο της παρούσας γνωμοδότησης, όσον αφορά τον καθορισμό των κριτηρίων και των όρων. Οι εν λόγω συστάσεις ήταν οι εξής:

α) Η πρόσβαση στη χρηματοδότηση πρέπει να απλοποιηθεί όσο το δυνατόν περισσότερο.

β) Αντί για το πλήθος των προτεινόμενων ταμείων, θα πρέπει να υπάρχει ένα μόνο ταμείο για τα σχέδια εθνικής διαχείρισης και ένα χωριστό ταμείο για τα σχέδια περιφερειακής.

γ) Όσον αφορά το ζήτημα της αναδιάρθρωσης του στόλου, το οποίο συνδέεται στενά με τον αλιευτικό τομέα, η ΕΤΠ δεν συμμερίζεται την άποψη ότι είναι αδύνατο να ενισχυθεί ο ρόλος των περιφερειών στα σχετικά μέτρα. Πιστεύει, αντίθετα, ότι αυτά τα μέτρα αναδιάρθρωσης θα πρέπει να αναπτύσσονται σε περιφερειακό επίπεδο και να χρηματοδοτούνται από το ΧΜΠΑ.

δ) Στο πλαίσιο της αναδιάρθρωσης του στόλου, επιπροσθέτως των αποζημιώσεων για παροπλισμό, όταν επιδιώκεται μείωση της αλιευτικής προσπάθειας, θα πρέπει να καταβάλλονται αποζημιώσεις για τον προσωρινό παροπλισμό των σκαφών.

ε) Να αποκατασταθεί η απαίτηση του ΠΠΠ ΙΙΙ, ότι τουλάχιστον το 55 % των επιδιωκόμενων μειώσεων πρέπει να επιτευχθεί μέσω παροπλισμού και το πολύ έως 45 % με μείωση της αλιευτικής προσπάθειας.

στ) Δεν θα πρέπει να υπάρχει κανένας γεωγραφικός περιορισμός στη στήριξη της αλιευτικής βιομηχανίας. Οι αλιευτικοί λιμένες, οποιουδήποτε μεγέθους, που δεν ανήκουν στις ζώνες των νέων στόχων 1 και 2, πολύ περισσότερο δε εάν είναι περιορισμένων διαστάσεων και αντιμετωπίζουν κρίση, πρέπει να είναι επιλέξιμοι για στήριξη.

---

[1] ΕΕ C 16 της 21.1.1999, σελ. 12.
[2] ΕΕ C 93 της 6.4.1999.

ζ) Θα πρέπει να υπάρχει ευρεία ερμηνεία της διαφοροποίησης για να καλυφθούν οι τέσσερις δεδηλωμένοι πρωταρχικοί στόχοι της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής και θα πρέπει να χορηγείται συνδυασμένη χρηματοδότηση για την επίτευξή τους από πηγές είτε του δημόσιου είτε του ιδιωτικού τομέα.

η) Να αναγνωρισθεί η αλιευτική βιομηχανία, μαζί με τη γεωργία, ως μείζων πρωτογενής οικονομική δραστηριότητα της ΕΕ και το επίπεδο της διαθέσιμης χρηματοδότησης να είναι σύμμετρο της σημασίας της, λαμβανομένου υπόψη ότι για πολλές παράκτιες περιοχές της Ευρώπης, η αλιεία αποτελεί τη μόνη πηγή πλούτου στην οποία βασίζεται το τοπικό παραγωγικό δυναμικό.

θ) Στο μέλλον, τα κριτήρια για τη χορήγηση ενισχύσεων στον αλιευτικό τομέα θα πρέπει να δίνουν ακόμη περισσότερη προσοχή στο μέλημα της αειφόρου ανάπτυξης. Ωστόσο, αυτό θα πρέπει να επιτευχθεί κατά τρόπο πρακτικά εφαρμόσιμο από τη σκοπιά της πολιτικής ενισχύσεων και να μην περιπλέκει το διοικητικό κόστος.

1.6. Υπό το φως των αποφάσεων της Διάσκεψης του Βερολίνου, συμφωνήθηκε αντί για το πλήθος των προτεινόμενων ταμείων να υπάρχει ένα μόνο ταμείο για τα υπό διαχείριση σχέδια.

1.7. Λαμβανομένων υπόψη της λογικής των εθνικών στόχων μείωσης (πολυετή προγράμματα προσανατολισμού — ΠΠΠ) και της εθνικής χρηματοδότησης διαμέσου του ΧΜΠΑ, έχει γίνει σήμερα δεκτό ότι οι διαρθρωτικές δράσεις στον αλιευτικό τομέα πρέπει να βασίζονται στη συνέχεια των σημερινών μέτρων, σε στενή συνάρτηση με τα ΠΠΠ.

1.8. Έγινε, επίσης, δεκτό ότι όσον αφορά την προσαρμογή της αλιευτικής ικανότητας, εκτός από τα μέσα οριστικής παύσης, η ΕΤΠ συμμερίζεται τη νέα άποψη της Επιτροπής για την αύξηση των ενισχύσεων για το προσωρινό «δέσιμο» των πλοίων ως μέσο περιορισμού της αλιευτικής ικανότητας.

1.9. Εξάλλου, από της υιοθέτησης της γνωμοδότησης, τον Ιανουάριο του 1999, κατέστη σαφές ότι το ΠΠΠ IV είναι πολύ πιο ελαστικό όσον αφορά τις δυνατότητες των κρατών για τη μείωση της αλιευτικής δραστηριότητας. Η ελαστικότητα που εστοίχισε πολύ για να επιτευχθεί επιβάλλεται να διατηρηθεί. Πάντως, δεν χρειάζεται να τεθούν αυστηρά ποσοστά για χώρες που εκπληρώνουν το ΠΠΠ τους.

2. **Σχετικά με τον προτεινόμενο κανονισμό**

2.1. Δυστυχώς, λόγω ελλείψεως χρόνου οι απόψεις που διατυπώθηκαν στην προηγούμενη γνωμοδότηση δεν ελήφθησαν υπόψη. Η παρούσα γνωμοδότηση δεν προτίθεται να τις επαναλάβει, μπορεί όμως να αναφερθεί σ' αυτές. Ο πρωταρχικός της σκοπός είναι να εκτιμήσει κατά πόσον τα κριτήρια και οι όροι που προτείνονται τώρα επαρκούν για να βοηθήσουν τον τομέα της αλιείας και την οικονομική και κοινωνική ευημερία των απασχολούμενων σ' αυτόν.

2.2. Με τον νέο κανονισμό επιδιώκεται η βελτίωση της ερμηνείας των εν ισχύει διατάξεων, στις περιπτώσεις που χρειάζεται, προκειμένου να επεκταθεί και να εκσυγχρονισθεί, σε σημερινά επίπεδα, η πριμοδότηση νέων τομέων.

2.3. Οι κυριότερες προβλεπόμενες ενέργειες είναι οι εξής:

α) σχετικά με τους αλιευτικούς στόλους:

- οι προσθήκες σκαφών με κρατική ενίσχυση θα είναι δυνατές μόνον εφόσον υπάρχει αντιστοίχως σημαντικότερη απόσυρση, χωρίς ενίσχυση·
- για το τμήμα του στόλου που αφορά την παράκτια αλιεία περιορισμένης κλίμακας, οι προσθήκες δεν πρέπει να έχουν συνολικά ως αποτέλεσμα αύξηση της αλιευτικής προσπάθειας·
- αισθητή ενίσχυση των μέτρων έναντι των κρατών μελών που δεν τηρούν τις διατάξεις σχετικά με το ΠΠΠ και το κοινοτικό μητρώο αλιευτικών σκαφών·
- επαναπροσδιορισμός της έννοιας των κοινών επιχειρήσεων, ιδίως για να ληφθούν υπόψη οι επικρίσεις για κατάχρηση του Ελεγκτικού Συνεδρίου·

β) όσον αφορά την παράκτια αλιεία περιορισμένης κλίμακας:

- προτείνεται να ληφθούν υπόψη περισσότερο τα ιδιαίτερα προβλήματά της·
- ο εκσυγχρονισμός (χωρίς αύξηση της αλιευτικής προσπάθειας) συνιστά υψηλή προτεραιότητα λόγω των χαρακτηριστικών του και της κατανομής των θέσεων απασχόλησης στον τομέα αυτό·

γ) όσον αφορά τα συνοδευτικά μέτρα, προτείνεται:

- διεύρυνση της σειράς των κοινωνικοοικονομικών μέτρων, υπό τη μορφή πριμοδότησης για τον ατομικό επαγγελματικό επαναπροσανατολισμό των αλιέων·
- επανακαθορισμός του σημερινού μηχανισμού όσον αφορά τον προσωρινό παροπλισμό·

δ) όσον αφορά τους άλλους τομείς παρέμβασης, προτείνεται:

- ενέργειες υπέρ παραγωγικών επενδύσεων στη βιομηχανία μεταποίησης και στην υδατοκαλλιέργεια καθώς, επίσης, και στον τομέα του εξοπλισμού αλιευτικών λιμένων, με μεγαλύτερη συνεκτίμηση των περιβαλλοντικών πτυχών της υδατοκαλλιέργειας και προτεραιότητα σε συλλογικά μέτρα·
- νέοι κανονισμοί για τις οργανώσεις παραγωγών·
- περαιτέρω προώθηση των «ενεργειών των επαγγελματιών του κλάδου».

2.4. Τα εν λόγω μέτρα επιδοκιμάζονται ευρέως. Πάντως, σε ορισμένους τομείς, συνιστώνται ορισμένες αλλαγές, στις οποίες θα αντικατοπτρίζονται περισσότερο οι απόψεις που διατύπωσε παλαιότερα η ΕΤΠ και οι οποίες θα διασφαλίζουν ότι η ενίσχυση του αλιευτικού τομέα γίνεται με τρόπο ώστε να μην εισάγονται διακρίσεις και να μην περιορίζεται γεωγραφικά η παρέμβαση.

2.5. Ακολουθεί ανάλυση των παραπομπών στα άρθρα και παραρτήματα της πρότασης για το νέο κανονισμό του Συμβουλίου, ο οποίος αποτελεί το αντικείμενο της εν λόγω γνωμοδότησης.

2.6. Σύμφωνα με το σημείο 1.6, το οποίο προβλέπει δράσεις μέσω ενός ενιαίου ταμείου, θα πρέπει να απαλειφθούν όλες οι αναφορές στο ΕΓΤΠΕ από το κείμενο της πρότασης και να διαγραφεί το άρθρο 4.

2.7. Η πρόταση για νέο κανονισμό καλύπτει αποκλειστικά τον τομέα της παράκτιας αλιείας. Αντιθέτως, ο τομέας της αλιείας σε εσωτερικά ύδατα δεν καλύπτεται, παρά το γεγονός ότι μέχρι σήμερα ήταν επιλέξιμος. Δεδομένου ότι η χρησιμοποίηση του αλιευτικού δυναμικού, στο πλαίσιο της αλιείας σε εσωτερικά ύδατα, απαιτεί το συνεχή εκσυγχρονισμό των μέσων αλίευσης και συντήρησης, ο οποίος μεταξύ άλλων συμβάλλει και στη βελτίωση των περιβαλλοντικών προτύπων, θα πρέπει να διασφαλισθεί η δυνατότητα στήριξης και της αλιείας σε εσωτερικά ύδατα, σύμφωνα με τα μέχρι σήμερα διαρθρωτικά σχέδια. Εν προκειμένω, δεν θα πρέπει να αγνοείται το γεγονός ότι η ενίσχυση των επαγγελματιών αλιέων και του τομέα της αλιείας σε εσωτερικά ύδατα συμβάλλει στη διατήρηση του περιφερειακού πολιτισμού και παράδοσης.

2.8. Το άρθρο 5 ζητεί από τα κράτη μέλη να δίδουν ορισμένες πληροφορίες για την κατάρτιση των Πολυετών Προγραμμάτων Προσανατολισμού (ΠΠΠ) 2002-2006. Οι απαιτούμενες πληροφορίες προσδιορίζονται στο παράρτημα II. Στις περιπτώσεις που το κράτος μέλος δεν έχει πετύχει τους στόχους των πολυετών προγραμμάτων προσανατολισμού για κάθε τμήμα του στόλου, η Επιτροπή θα αποσύρει τη χρηματοδότηση της ανανέωσης του στόλου, καθώς και του εκσυγχρονισμού των σκαφών έως ότου επιτευχθούν οι εν λόγω στόχοι εκτός και εάν η χρηματοδότηση του εκσυγχρονισμού αφορά απαραίτητες εργασίες ασφαλείας.

2.9. Το άρθρο 7 αφορά την ανανέωση του στόλου και τον εκσυγχρονισμό των αλιευτικών σκαφών. Η ΕΤΠ εκπλήσσεται έντονα για το γεγονός ότι τα κράτη μέλη υποχρεούνται να εποπτεύουν την ανανέωση των στόλων αντί να την διαχειρίζονται, και ακόμη περισσότερο για το γεγονός ότι οι ρυθμίσεις που θα υποβάλλονται στην Επιτροπή από τα κράτη μέλη, όταν αυτά παρουσιάζουν τις προτάσεις της, θα πρέπει να αναφέρονται συγκεκριμένα στις απαιτήσεις που ορίζει το άρθρο 5 όπως τροποποιήθηκε.

2.10. Το άρθρο 8 αναφέρεται στην προσαρμογή της αλιευτικής προσπάθειας. Τα όρια ηλικίας των σκαφών αυξήθηκαν σε σύγκριση με το καθεστώς που εφαρμόζεται σήμερα, με αποτέλεσμα ορισμένοι αλιείς να μην είναι πλέον επιλέξιμοι για πριμοδότηση. Αυτό πρέπει να διορθωθεί. Η παράγραφος 4 επίσης πιθανόν να ζημιώσει τους αλιείς. 'Οπως έχει διατυπωθεί, τα κράτη μέλη μπορούν να επιβάλλουν, κάνοντας κατάχρηση της εν λόγω διάταξης, αυστηρούς περιορισμούς στις αλιευτικές προσπάθειες χωρίς την καταβολή οικονομικών ενισχύσεων προς τους θιγόμενους αλιείς.

2.11. Το άρθρο 10 αναφέρεται στις κρατικές ενισχύσεις για την ανανέωση του στόλου και τον εκσυγχρονισμό των σκαφών. Θα ήταν σκόπιμο η ευρωπαϊκή συνεισφορά να μη μειωθεί ως το 15 % στις περιοχές του στόχου 2, αλλά να οριοθεί στις εν λόγω περιοχές ένα ποσό ενδιάμεσο μεταξύ εκείνων που επιτυγχάνονται στις περιοχές του στόχου 1 και στις περιοχές εκτός στόχων, δηλ. ένα ανώτατο ποσό 25 %, ή , στη συγκεκριμένη περίπτωση, 20 %.

2.12. Το άρθρο 10 αναφέρεται, επίσης, στις αναλυτικές διατάξεις του παραρτήματος III, όπου ορίζεται ότι δεν χορηγείται ενίσχυση για την ανανέωση σκάφους ηλικίας άνω των 30 ετών. Πάντως, χρειάζεται να γίνει ορισμένη διάκριση μεταξύ εκτεταμένου εκσυγχρονισμού παλαιών σκαφών και ορισμένων άλλων αλιευτικών δραστηριοτήτων. Π.χ., πρέπει να προβλεφθεί ειδική διάταξη για τη χορήγηση ενίσχυσης για τον εκσυγχρονισμό του αλιευτικού εξοπλισμού και των ψυγείων αποθήκευσης, που χρηματοδοτούνται σήμερα βάσει του προγράμματος Pesca, ανεξάρτητα από την ηλικία του σκάφους. Αφού η Επιτροπή δήλωσε ότι επιθυμεί τη συνέχιση της ενίσχυσης, η ανωμαλία αυτή θα πρέπει να διορθωθεί.

2.13. Η ΕΤΠ δεν μπορεί να υποστηρίξει τη νέα αντιμετώπιση που προτείνεται από την Επιτροπή για τις μικτές εταιρείες, καταργώντας επιπλέον τις προσωρινές ενώσεις επιχειρήσεων. Οι μικτές επιχειρήσεις υπήρξαν και εξακολουθούν να είναι ένα πολύ σημαντικό μέσο για τον περιορισμό του κοινοτικού στόλου, με παράλληλη διατήρηση των θέσεων απασχόλησης στην κοινότητα και εξασφάλιση του εφοδιασμού της ΕΕ, ο οποίος είναι ελλιπέστατος. Από την άλλη πλευρά, συνδέοντας τις επιχειρήσεις αυτές αποκλειστικά με την ύπαρξη μιας Αλιευτικής Συμφωνίας, η Επιτροπή επιφέρει μια ανεξήγητη αντίφαση: αφενός, επιμένει ότι, σε περίπτωση κατάργησης μιας αλιευτικής συμφωνίας, η λύση θα ήταν η ίδρυση μικτών επιχειρήσεων -όπως φαίνεται σαφώς στην περίπτωση της Συμφωνίας με το Μαρόκο-, αφετέρου, όμως, για την ίδρυση μικτής επιχείρησης, απαιτεί την ύπαρξη Αλιευτικής Συμφωνίας. Η Επιτροπή θα πρέπει να αναλάβει τις ευθύνες για το σφάλμα αυτό και να αποφύγει να εξουδετερώσει την αποτελεσματικότητα ενός μέσου που έχει ύψιστη χρησιμότητα για την παγκόσμια αλιευτική πολιτική. Εξάλλου, δεν υπάρχει καμία αντίρρηση για τη διατήρηση ενός αυστηρού συστήματος ελέγχου της λειτουργίας των εταιριών αυτών.

2.14. Το άρθρο 12 αναφέρεται στη μικρή παράκτια αλιεία. Υποστηρίζεται η έννοια των διατάξεων του άρθρου αυτού, αλλά πρέπει να μειωθεί το στοιχείο ευχέρειας που παρέχεται στα κράτη μέλη. Εάν τα κράτη μέλη επιθυμούν πραγματικά να ενισχύσουν την αλιεία, τότε απαιτείται ένα πιο υποχρεωτικό καθεστώς.

2.15. Το άρθρο 13 αναφέρεται στα μέτρα κοινωνικοοικονομικού χαρακτήρα. Παρόμοιες παρατηρήσεις ισχύουν και για το τμήμα αυτό όπως και για το άρθρο 12. Επιπλέον, ο ορισμός του αλιέα χρειάζεται μία ελάχιστη τροποποίηση για να αντικατοπτρίζει τόσο την πραγματιστική όσο και την πολιτική ορθότητα.

2.16. Το καθεστώς της πρόωρης συνταξιοδότησης, ενώ είναι ευπρόσδεκτο, θα πρέπει να προσφέρεται σε όλους όσοι επιθυμούν να εγκαταλείψουν την αλιεία ανεξαρτήτως από το εάν ή όχι δεσμεύονται από τα μέτρα του άρθρου 8. Και η παράγραφος 3 (γ) του ιδίου άρθρου είναι ευπρόσδεκτη διότι καθιστά δυνατή την απευθείας πριμοδότηση του αλιέα για να παρακολουθήσει προγράμματα επαγγελματικού προσανατολισμού και διαφοροποίησης. Εντούτοις, για να αποφευχθεί οποιαδήποτε αμφισβήτηση όσον αφορά τα προγράμματα διαφοροποίησης, θα πρέπει να συμπεριλαμβάνεται σ' αυτά ειδική αναφορά ότι ο αλιέας δεν θα αρχίσει νέα δραστηριότητα στον τομέα της αλιείας.

2.17. Το άρθρο 14 αναφέρεται στην προστασία των αλιευτικών πόρων των παράκτιων θαλάσσιων ζωνών, της υδατοκαλλιέργειας, του εξοπλισμού των αλιευτικών λιμένων, της μεταποίησης και εμπορίας. Η παροχή βοήθειας στους τομείς αυτούς είναι ευπρόσδεκτη, πρέπει όμως να ενθαρρυνθεί περισσότερο.

2.18. Το άρθρο 16 αφορά τις ενέργειες που τίθενται σε εφαρμογή από τους επαγγελματίες του κλάδου. Ισχύουν οι ίδιες παρατηρήσεις του άρθρου 12.

2.19. Το άρθρο 17 αναφέρεται στην προσωρινή διακοπή δραστηριοτήτων και άλλες χρηματοδοτικές αντισταθμίσεις. Το στοιχείο της ευχέρειας θα πρέπει, εκ νέου, να αρθεί. Τέλος, δεν υπάρχει αιτιολογία για την παράγραφο 4 του άρθρου αυτού. Η μείωση της αλιευτικής προσπάθειας, ως μέρος σχεδίου αποκατάστασης των αλιευτικών πόρων, μπορεί να αποτελέσει σημαντικό τμήμα της στρατηγικής διαχείρισης των αλιευτικών πόρων.

3. **Συμπεράσματα και συστάσεις**

3.1. Πρόκειται για περίπλοκο και λεπτομερή τομέα. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή αναγνώρισε την ανάγκη για το Χρηματοδοτικό Μέσο Προσανατολισμού της Αλιείας (ΧΜΠΑ) όταν θεσπίστηκε ως 4ο Διαρθρωτικό Ταμείο του 1993. Προτείνοντας την παροχή διαρθρωτικών πιστώσεων σε περιοχές εκτός στόχων μέσω του ΕΓΤΠΕ, κατά προτίμηση, αντί του ΧΜΠΑ, κατέστησε δυσκολότερη την παροχή βοήθειας στον τομέα της αλιείας. Έχει ζωτική σημασία να ληφθούν επαρκή μέτρα για την ενίσχυση της αλιευτικής πολιτικής τα οποία δεν θα απευθύνονται σε ορισμένη γεωγραφική περιφέρεια.

3.2. Είναι εξίσου σημαντικό να λάβει η Επιτροπή υπόψη τις συστάσεις της προηγούμενης γνωμοδότησης [1].

3.3. Βάσει των ανωτέρω προτείνονται οι εξής τροπολογίες για την πρόταση κανονισμού:

1. Στο σημείο 4 της αιτιολογικής έκθεσης του κανονισμού πριν από τη λέξη «υδατοκαλλιέργεια» να προστεθούν οι λέξεις «αλιεία σε εσωτερικά ύδατα».

2. Η ΕΤΠ, σύμφωνα με τη νέα θέση που υιοθέτησε η Επιτροπή κατά τη Διάσκεψη Κορυφής του Βερολίνου και με τις απόψεις του Συμβουλίου και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, θεωρεί ότι οι διαρθρωτικές δράσεις στον τομέα της αλιείας θα πρέπει να χρηματοδοτούνται από ένα μοναδικό χρηματοδοτικό ταμείο, το ΧΜΠΑ. Κατά συνέπεια θα πρέπει να διαγραφούν από την πρόταση της Επιτροπής τόσο οι αναφορές που περιλαμβάνονται στις αιτιολογικές σκέψεις και στις διατάξεις της πρότασης σχετικά με το ΕΓΤΠΕ όσο και το άρθρο 4.

3. Στην έβδομη αιτιολογική σκέψη να προστεθούν οι λέξεις «και προσωρινών κοινών επιχειρήσεων».

4. Στο άρθρο 6 της πρότασης κανονισμού να προστεθεί νέα παράγραφος 1β) με το εξής περιεχόμενο: «Σε περίπτωση που το κράτος μέλος δεν έχει εκπληρώσει τους στόχους των πολυετών προγραμμάτων προσανατολισμού για κάθε τμήμα του στόλου, η Επιτροπή αποσύρει τη χρηματοδότηση για την ανανέωση του στόλου και τον εκσυγχρονισμό των σκαφών έως ότου επιτευχθούν οι εν λόγω στόχοι εκτός και εάν η χρηματοδότηση του εκσυγχρονισμού αφορά απαραίτητες εργασίες ασφάλειας.»

5. Άρθρο 7, παράγραφος 1(α), να αντικατασταθεί η λέξη «ελέγχου'» από τη λέξη «διαχείριση» και στο τέλος της παραγράφου να προστεθεί η φράση «ως καθορίζονται από το άρθρο 5».

6. Άρθρο 8, παράγραφος 1, να αντικατασταθεί το ρήμα «αναφέρονται» από το «προβλέπονται».

7. Άρθρο 8, παράγραφος 2, να διαγραφεί η λέξη «πέντε».

8. Άρθρο 8, παράγραφος 3, να διαγραφεί η φράση «... που καταβάλλονται στους δικαιούχους ... ποσά» και να αντικατασταθεί από την εξής «... πρέπει να καταβάλλονται στους δικαιούχους ως εξής».

9. Άρθρο 8, παράγραφος 3(α), να αντικατασταθούν στο εδάφιο (i) το «15» από το «10», στο εδάφιο (ii) το «29» από το «24» και στο εδάφιο (iii) το «30» από το «25» (σημείο 2.8).

10. Δεν αφορά το ελληνικό κείμενο.

11. Άρθρο 8, παράγραφος 4, να διαγραφεί η τελευταία πρόταση «Για τα μέτρα αυτά δεν χορηγούνται κρατικές ενισχύσεις».

12. Οι παράγραφοι 1, 2 και 3 του άρθρου 9 να αντικατασταθούν από το κείμενο του άρθρου 9 του ισχύοντος κανονισμού (ΕΚ) 3699/93 και να ληφθούν μέτρα προκειμένου να δοθεί απόκριση στις επικρίσεις του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

13. Το εδάφιο α) του σημείου 1 του άρθρου 10 της Επιτροπής πρέπει να αντικατασταθεί από τα εξής: «Οι δημόσιες ενισχύσεις για ανανέωση ή εκσυγχρονισμό του στόλου θα μπορούν να χορηγούνται εάν πληρούνται οι τελικοί στόχοι του ΠΠΠ στο εσωτερικό του κάθε τμήματος του στόλου, ανεξάρτητα με το εάν υπάρχει μεμονωμένη αύξηση της χωρητικότητας».

14. Το άρθρο 10, παράγραφος 1, σημείο β): να αντικατασταθεί από το ακόλουθο κείμενο: «Σε περίπτωση που δεν έχουν ακόμη επιτευχθεί οι γενικοί στόχοι και οι τμηματικοί στόχοι του πολυετούς προγράμματος (ΠΠΠ), η χορήγηση κρατικών ενισχύσεων για την ανανέωση του στόλου και τον εκσυγχρονισμό των αλιευτικών σκαφών επιτρέπεται μόνον όταν κάθε απόσυρση αντιστοιχεί σε αλιευτική ικανότητα κατά 30 % μεγαλύτερη της νέας ικανότητας που προστίθεται».

15. Να διαγραφεί το στοιχείο β) της παραγράφου 2 του άρθρου 11 της πρότασης της Επιτροπής.

16. Άρθρο 12, παράγραφος 2, να διαγραφούν οι λέξεις «μπορούν να» και από την παράγραφο 3, οι λέξεις «μπορεί να».

17. Δεν αφορά το ελληνικό κείμενο.

18. Άρθρο 13, παράγραφος 2, να διαγραφούν οι λέξεις «μπορούν να».

19. Άρθρο 13, παράγραφος 3(β), να διαγραφεί η φράση «κατά την έννοια του άρθρου 8».

---

[1] ΕΕ C 93 της 6.4.1999, σελ. 19 — CdR 309/98 fin.

20. 'Αρθρο 13, παράγραφος 3(γ) πέμπτη γραμμή, μετά τη φράση «ή κοινωνικού συλλογικού σχεδίου» να προστεθεί η φράση «συμπεριλαμβανομένης της έναρξης δραστηριοτήτων σε τομείς που δεν έχουν σχέση με την αλιεία».

21. Στον τίτλο III, να παρεμβληθεί πριν από τη λέξη «υδατοκαλλιέργεια» η λέξη «αλιεία σε εσωτερικά ύδατα».

22. Στο άρθρο 14, σημείο 1, να συμπεριληφθεί εκ νέου η «αλιεία σε εσωτερικά ύδατα».

23. 'Αρθρο 17, παράγραφος 1, να διαγραφούν οι λέξεις «μπορούν να».

24. 'Αρθρο 17, παράγραφος 2, να διαγραφούν οι λέξεις «μπορούν να».

25. Στα παραρτήματα της πρότασης της Επιτροπής, τα όρια χρηματοδοτικής συμμετοχής των ιδιωτών δικαιούχων στις επιχορηγήσιμες μετοχές θα είναι τα ίδια στις περιφέρειες του Στόχου 1 και στις υπόλοιπες περιφέρειες.

26. Παράρτημα III, παράγραφος 1.4(β). να διαγραφεί η πρόταση «Με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 17 παράγραφος 2, η αντικατάσταση των αλιευτικών εργαλείων δεν θεωρείται ως επιλέξιμη δαπάνη», να προστεθεί εδάφιο (iv) «η αντικατάσταση αλιευτικών εργαλείων και ο εκσυγχρονισμός των εγκαταστάσεων» και στο τέλος της παραγράφου 1.4(γ) να αντικατασταθεί «το σημείο iii)» από «τα σημεία iii) και iv)».

27. Στο Παράρτημα IV, σημείο 2, αναφορικά με τα ποσοστά συμμετοχής, στον πίνακα 3, στο τμήμα που αφορά τις άλλες περιφέρειες της ομάδας 2 και της ομάδας 3, να αντικατασταθεί το «15 %» με το «25 %» για τις περιφέρειες του στόχου 2.

Βρυξέλλες, 3 Ιουνίου 1999.

Ο Πρόεδρος

της Επιτροπής των Περιφερειών

Manfred DAMMEYER